

Arrest

**nr. 93 990 van 19 december 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 4 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.S. VAN DEN BOSCH en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 18 oktober 2012 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 24 oktober 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 5 november 2012.

1.3. Op 20 november 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd per drager op 20 november 2012 ter kennis gebracht. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Awasa (Southern Nations, Nationalities' and Peoples' Regional State (verder SNNPRS)) en te behoren tot de etnische groep Gurage.

U werd op 7 augustus 1980 [19 Nehasse 1972 volgens de Ethiopische kalender (voortaan (E.K.)) geboren te Leku (SNNPRS) alwaar u opgroeide en resideerde tot u 19 jaar oud was. Vervolgens trok u naar Addis Ababa alwaar u de 2 laatste jaren van uw middelbare school afrondde. Vervolgens verhuisde u naar Awasa (SNNPRS) alwaar u gedurende 2 jaar een lerarenopleiding volgde. In juli of augustus 2002 [Hamle 1994 (E.K.)) ging u naar Gelcha om er les te geven. In 2003 of 2004 [1996 (E.K.)) begon u les te geven in de Mount Olive School in Awasa. In 2005 [1997 (E.K.)) begon u tijdens de verkiezingsperiode de oppositiepartij Kinijit oftewel Coalition for Unity and Democracy (CUD) te steunen. U had gedurende 3 maanden politieke activiteiten voor Kinijit. U ontwierp pamfletten voor Kinijit en motiveerde mensen om naar de stembus te gaan en voor Kinijit te stemmen. Naar aanleiding van de verkiezingen van 2005 begonnen de Ethiopische autoriteiten personen die geen lid waren van de regeringspartij Ethiopian People's Revolutionary Democratic Front (EPRDF) in de gaten te houden. U was verdacht omdat u geen lid wilde worden van EPRDF. In 2009 of 2010 [2002 (E.K.)) opende u een printbedrijf en was in een proefperiode werkzaam als adverteerder en uitgever. In 2009 of 2010 [2002 (E.K.)) stopte u uw werkzaamheden als leraar in de Mount Olive School in Awasa. Na een proefperiode verkreeg u op 27 april 2011 een taksregistratie voor uw printbedrijf. Midden 2011 [eind 2003 (E.K.)) of eind 2011 [begin 2004 (E.K.)) vernam u van een vriend, Bereket, wiens broer Kebreab Abera genaamd een advocaat was, dat u in de gaten werd gehouden door de Ethiopische inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Bereket toonde u 2 individuen die tot de veiligheidsdiensten behoorden en u surveilleerden. Op 8 mei 2012 verkreeg u het commercieel registratiecertificaat voor uw printbedrijf. U schreef anti-regeringsgezinde gedichten en stuurde die naar kranten en postte anti-regeringsslogans op uw facebook-pagina. U leefde in angst en besloot om uw leven te redden door vanaf augustus 2012 diverse smokkelaars te contacteren die in uw naam visumaanvragen moesten doen bij de Amerikaanse, Canadese, Zweedse en Belgische ambassades in Ethiopië opdat u, na het verkrijgen van een visum, het land kon ontvluchten. In augustus 2012 vernam u via Ethiopian Satellite Television (ESAT) dat premier Meles Zenawi zou gestorven zijn. Echter, de Ethiopische autoriteiten wilden de geruchten rond de dood van Meles Zenawi niet bevestigen. Ongeveer 10 dagen na dit bericht op ESAT kwam een klant van u, Zelalem genaamd, die lid is van een u onbekende oppositiepartij met een opdracht voor uw printbedrijf. Zelalem vroeg u om 5 000 kopieën te laten drukken van een flyer met een anti-regeringsboodschap. Meer bepaald werd in deze flyer gesteld dat een tiran, premier Meles Zenawi, overleden was en dat de berichten die verschenen via officiële staatmedia – waarin de dood van Meles Zenawi ontkracht werd - onbetrouwbaar zijn. U aanvaardde en volbracht de printopdracht en 3 dagen na de in ontvangstname van de flyer overhandigde u de 5 000 kopieën aan Zelalem. In augustus 2012 maakten de Ethiopische autoriteiten officieel bekend dat premier Meles Zenawi stierf. Nadat de dood van Meles Zenawi bevestigd werd door de Ethiopische autoriteiten kwam uw vriend, Bereket, in augustus 2012 naar u toe en hij vertelde dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte waren van de door u vermenigvuldigde flyer en dat u omwille hiervan problemen zou krijgen met de inlichtingen- en veiligheidsdiensten die u reeds eerder volgden. Overal waar u heen ging merkte u dat u gevolgd werd door de 2 personen van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten die u eerder getoond werden en die u surveilleerden. Een smokkelaar, Chombbe genaamd, was er via valse voorwendselen in geslaagd een uitnodiging voor u te bekomen om het symposium 'Quality of life, symptom research and patient reported outcomes in cancer clinical trials' bij te wonen dat georganiseerd werd door de European Organisation for Research and Treatment of Cancer (EORTC) en plaats zou vinden van 17 tot 19 oktober 2012 in Brussel (België). U reisde naar Addis Ababa alwaar u op 4 oktober 2012 een visumaanvraag indiende bij de Belgische ambassade. U keerde terug naar Awasa. Op 14 oktober 2012 verliet u Awasa en reisde u naar Addis Ababa alwaar u op 15 oktober 2012 uw visum op ging halen bij de Belgische ambassade. Op 16 oktober 2012 was u op de terugweg van Addis Ababa naar Awasa wanneer u halverwege uw reisweg telefonisch gecontacteerd werd door een werknemster van uw printbedrijf, Rahel Degefu genaamd, die u vertelde dat er zopas, op 16 oktober 2012, een raid had plaatsgevonden op uw bedrijf, dat alle documenten alsook uw computers, bureaumateriaal en externe harde schijven in uw bedrijf in beslag werden genomen en dat tevens uw bedrijf geconfisqueerd werd. Rahel Degefu verklaarde dat – u onbekende – personen in burger de daders waren. Vermoedelijk werd uw bedrijf aangevallen omwille van het feit dat u de flyer publiceerde. Er werd een – vermoedelijk

schriftelijke – boodschap achtergelaten die stelde dat u zich diende aan te geven bij de politie. U besloot onmiddellijk terug te keren naar Addis Ababa. Op 18 oktober 2012 verliet u Ethiopië met een vlucht van Egyptair en reisde u naar Cairo (Egypte). Op 18 oktober 2012 nam u te Cairo een vlucht van Egyptair. U arriveerde in Brussel (België) op 18 oktober 2012. Op 18 oktober 2012 vroeg u asiel aan op de luchthaven van Zaventem, nadat u door de Federale Politie tegengehouden werd met een geldig paspoort en visum doch met een onduidelijk reismotief (zie verslagen van de Federale Politie van de luchthaven van Zaventem dd. 18 oktober 2012 nrs. BN/5499/12 en PA/388/GC).

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een paspoort (nr. EP2257280) op naam van Atnafu Yilma Tabor uitgereikt op 17 augustus 2012 door het Main Department for Immigration and Nationality Affairs, een kebele-identiteitskaart op naam van Atnafu Yilma Tabor uitgereikt op 19 april 2012 te Awasa, een Commercial Registration Certificate (nr. 091334) op naam van Atnafu Yilma Tabor, uitgereikt door de Southern Nations Nationalities People's Regional State op 8 mei 2012, een Taxpayer Registration Certificate (nr. 32873510014) op naam van Atnafu Yilma Tabor uitgereikt door de SNNPRS Tax Administration Authority op 27 april 2011, een certificaat op naam van Atnafu Yilma uitgereikt door het "Affini" Development Initiative Forum uitgereikt op 16 december 2009 (s.l.), een certificaat op naam van Atnafu Yilma uitgereikt door Green Message for Ethiopia Dev't Organization op 21 augustus 2007 (s.l.), een certificaat op naam van Atnafu Yilma Tabor uitgereikt door St. Paul's School op 15 juli 2003 te Galcha Ghedeo Zone (SNNPRS), een attest op naam van Atnafu Yilma uitgereikt door Mount Olive School op 14 augustus 2007 te Awasa, een Teachers' Appreciation Certificate op naam van Atnafu Yilma uitgereikt op 5 oktober 2005 te Awasa, een Certificate of Participation op naam van Atnafu Yilma uitgereikt te Awasa (s.d.) en een kopie van een flyer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk sinds geruime tijd gesurveilleerd werd door de Ethiopische inlichtingen- en veiligheidsdiensten zoals u nochtans beweerde.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS dat u onder bewaking stond van de veiligheidsdiensten (p. 10-11) en dat u via uw vriend, Bereket, en zijn broer die advocaat is, Kebreab Abera, vernam dat u onder toezicht en bewaking stond van de veiligheidsdiensten (p. 11). U stelde dat Kebreab Abera als advocaat zijn broer Bereket inlichtte en u informeerde dat al uw publicatie-activiteiten nauwkeurig onderzocht werden door de veiligheidsdiensten (p. 11). U voegde hier aan toe dat Kebreab Abera u 'steeds' informeerde dat uw publicaties onder nauw toezicht van de veiligheidsdiensten stonden (p. 11) en dat Kebreab Abera u 'vaak' waarschuwde dat u in de gaten werd gehouden (p. 11). Gevraagd naar hoe vaak hij u waarschuwde stelde u "meer dan 10 keer" (p. 11). U beweerde tevens dat Kebreab Abera degene was die u, via zijn broer Bereket, de 2 individuen van de veiligheidsdiensten die u volgden vanop een afstand aanwees in de maand Nehasse 2004 (E.K.) (p. 12). U verklaarde dat u via Bereket en zijn informatiebron Kebreab Abera vernam dat u in de gaten werd gehouden door de veiligheidsdiensten (p. 11) en dat u persoonlijk de 2 individuen van de veiligheidsdiensten frequent in uw buurt zag (p. 12). U verklaarde dat het materiaal dat gepubliceerd werd in uw printbedrijf opgevolgd werd door de veiligheidsdiensten (p. 12) en dat een adverteerder/uitgever verantwoordelijk wordt gehouden voor zijn publicaties (p. 12-13). Gevraagd naar de periode waarin u vernam dat u onder toezicht stond van de Ethiopische inlichtingen- en veiligheidsdiensten verklaarde u dat u **midden 2011 [eind 2003 (E.K.)] of eind 2011 [begin 2004 (E.K.)] voor het eerst vernam dat u gevolgd werd door de Ethiopische inlichtingen- en veiligheidsdiensten** (zie gehoorverslag CGVS dd. 5 november 2012, p. 11 en 14) en dat u reeds meer dan één jaar voorafgaand aan de publicatie van de flyer gewaarschuwd werd dat u gevolgd werd door de Ethiopische veiligheidsdiensten (p. 11). Eerder had u bovendien verklaard dat u in de nasleep van de verkiezingen van 2005 reeds als verdacht werd beschouwd door de Ethiopische autoriteiten omwille van het feit dat u weigerde toe te treden tot de regeringspartij EPRDF (p. 15) en u verklaarde dat u in 2005 activiteiten had voor de oppositiepartij Kinijit (p. 14). U verklaarde dat u in 2005 Kinijit steunde door pamfletten voor hen te ontwerpen (p. 14) en mensen motiveerde om voor Kinijit te stemmen (p. 14) en dat printbedrijven in het algemeen de (negatieve) aandacht van de autoriteiten trekken (p. 15) en u reeds sinds 2009 of 2010 [2002 (E.K.)] een printbedrijf uitbaatte (p. 12). Daarnaast maakte u melding van het feit dat u om uw oppositie aan te tonen gedichten schreef die u naar kranten stuurde (p. 14), mensen die u goed kende uw mening zei over uw oppositie tegen de regering (p. 16) en slogans postte op facebook (p. 14). U verklaarde voor het CGVS dat u in angst leefde (p. 6) en omwille van deze angst reeds sinds augustus 2012 (p. 9) concrete stappen ondernam om het land te kunnen verlaten zoals – via diverse smokkelaars - het aanvragen van visa bij diverse ambassades (p. 6-7). U bevestigde dat u

sinds augustus 2012 (p. 9) pogingen ondernam om visa te bekomen (p. 9) omdat u het land wilde verlaten (p. 8) aangezien u in gevaar verkeerde (p. 8), reeds geobserveerd werd (p. 8) en reeds onder bewaking van de veiligheidsdiensten stond (p. 10-11). U verklaarde in dit verband dat u de visumaanvragen bij voorkeur via smokkelaars regelde omwille van het feit dat u een arrestatie vreesde door de veiligheidsdiensten indien u via de reguliere weg een visum zou aanvragen (p. 8). In dit opzicht is het dan ook merkwaardig dat u – gezien u sinds augustus 2012 reeds de intentie had uit “vrees voor vervolging” het land te verlaten - niettemin schijnbaar probleemloos een paspoort (nr. EP2257280) kreeg uitgereikt op 17 augustus 2012 door het Main Department for Immigration and Nationality Affairs waarvan u verklaarde het te hebben aangevraagd bij de immigratiediensten te Awasa 6 dagen eerder dan de uitreiking ervan (p. 22). **Uw verklaringen dat u sinds midden 2011 gesurveilleerd werd door de Ethiopische veiligheids- en inlichtingendiensten in combinatie met uw verklaringen dat u reeds in augustus 2012 een dermate grote vrees koesterde die u deed besluiten het land te willen ontvluchten is niet in overeenstemming met de vaststelling dat de Ethiopische autoriteiten u – en dan nog via een spoedprocedure – op 17 augustus 2012 een paspoort uitreikten (p. 23)** zeker in het licht van de verdachtmakingen die de Ethiopische autoriteiten reeds in 2005 tegenover u koesterden wegens uw weigering lid te worden van de regeringspartij EPRDF (p. 15). Uw vergoelijking, met name dat u het paspoort binnen de week na aanvraag ervan verkreeg in plaats van de normale duurtijd die 1 maand bedraagt omdat u smeergeld betaalde (p. 23) doet echter geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in juli 2004 een nieuw en meer fraudebestendig paspoort werd geïntroduceerd in Ethiopië en dat – in tegenstelling tot voorgaande procedures – de afgifte van paspoorten in Ethiopië centraal geregeld is (zie informatie in administratief dossier). Bijgevolg zou men toch kunnen verwachten dat u, indien u werkelijk reeds sinds 2005 verdacht was omwille van uw tegenkating tegen het EPRDF (p. 15) en reeds midden 2011 gesurveilleerd werd door en onder bewaking stond van de veiligheids- en inlichtingendiensten de Ethiopische autoriteiten u de kans niet zouden geven het land te kunnen verlaten door u een internationaal reisdocument af te leveren.

Ten tweede vertonen ook uw verklaringen over de door u vermenigvuldigde flyer met anti-regeringsgezinde boodschap talrijke lacunes hoewel u toch verklaarde dat uw printbedrijf op 16 oktober 2012 werd aangevallen omwille van het feit dat u in hoogsteigen persoon in augustus 2012 de flyer vermenigvuldigde (p. 8) en de vermenigvuldiging van deze flyer bijgevolg de directe aanleiding is van uw vlucht uit Ethiopië. Zo verklaarde u dat Zelalem u vroeg een flyer te vermenigvuldigen (p. 17). U verklaarde te weten dat Zelalem tot de oppositie behoort (p. 16) en tot een oppositiepartij behoort (p. 17) doch niet te weten tot welke precieze (oppositie)partij hij behoort (p. 16 en 17). U beweerde niet te weten of Zelalem een bepaalde functie heeft (p. 18) in een bepaalde politieke partij (p. 18). U verklaarde voorts de volledige naam van Zelalem niet te kennen (p. 17) en niet te weten waar precies in Awasa Zelalem woont (p. 17). Verder verklaarde u niet te weten of Zelalem al dan niet een job heeft (p. 17) doch u beweerde in dit verband “Hij ziet eruit alsof hij een job heeft” (p. 18). U verklaarde niet te weten of Zelalem al dan niet gehuwd is (p. 18) en of hij al dan niet kinderen heeft (p. 18). Gevraagd of u iets weet over de politieke activiteiten van Zelalem (p. 18) kon u niet meer vertellen dan “Ik begreep uit conversaties dat hij oproept en ijvert voor verandering” (p. 18). Wat betreft de inhoud van de flyer stelde u dat verwezen wordt naar ‘het project dat journalist Abebe Gelau startte’ (p. 17) doch wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg of de journalist tot een bepaalde oppositiepartij behoorde (p. 19) repliceerde u “Dat weet ik niet, ik ken de journalist niet” (p. 19). Het is niet geloofwaardig dat u, door het kopiëren van deze pamfletten, u uw eigen veiligheid verder in gevaar zou brengen zonder enige kennis te hebben van essentiële gegevens betreffende de opdrachtgever en zijn politieke affiliatie temeer u verklaarde dat u op het moment van het vermenigvuldigen van de pamfletten reeds in de gaten werd gehouden door de Ethiopische autoriteiten en reeds stappen ondernam om het land te kunnen ontvluchten zoals het indienen van visumaanvragen (cf. supra). Daarnaast kan worden opgemerkt dat u, hoewel u verklaarde dat de publicatie van de flyer voor het EPRDF-regime gelijkstond met een coup poging (p. 15), klaarblijkelijk geen persoonlijke problemen kende tussen de datum van reproductie van de flyer en de raid op uw printbedrijf, volgens uw verklaringen 2 maanden later, meer bepaald op 16 oktober 2012 (p. 21).

Ten derde blijkt ook uw kennis over uw informant, meer bepaald de advocaat Kebreab Abera die u via zijn broer en uw vriend Bereket, inlichtte over het feit dat u gesurveilleerd werd door de veiligheids- en inlichtingendiensten bijzonder beperkt. Hoewel u verklaarde dat advocaat Kebreab Abera de informatiebron was (p. 13) verklaarde u niet te weten hoe of op welke manier advocaat Kebreab Abera te weten kwam dat u gevolgd werd door de veiligheidsdiensten (p. 13). Gevraagd naar welke personen advocaat Kebreab Abera informeerden over het feit dat u gevolgd zou worden (p. 13) antwoordde u slechts in zeer vage bewoordingen te denken dat advocaat Kebreab Abera vrienden heeft die “hier en daar” werken (p. 13) en dat advocaat Kebreab Abera “veel mensen” ontmoet (p. 13). U verklaarde echter geen enkele naam noch functie te kunnen benoemen van personen die

mogelijks advocaat Kebreab Abera informeerden over het feit dat u gevolgd zou worden door de veiligheidsdiensten (p. 13). U slaagde er evenmin in toe te lichten wanneer advocaat Kebreab Abera precies ontdekte dat u gevolgd werd door de veiligheidsdiensten (p. 13). Hoewel u verklaarde dat Kebreab Abera vernam dat u een flyer had gekopieerd en u hier via zijn broer Bereket van op de hoogte werd gebracht met de mededeling dat u omwille van deze publicatie problemen zou krijgen met de inlichtingen- en veiligheidsdiensten die u reeds volgden (p. 20) verklaarde u niet te weten hoe advocaat Kebreab Abera vernam dat u deze flyer gekopieerd had (p. 20).

Ten vierde kan worden opgemerkt dat het ook bevreemdend is dat u andere cruciale gebeurtenissen in uw asielrelaas niet precies kan situeren en u zelfs de chronologie van enkele belangrijke door u ingeroepen feiten niet kan reconstrueren. Zo verklaarde u enerzijds dat uw problemen begonnen nadat ESAT de dood van Meles Zenawi bekend had gemaakt (p. 9) doch u slaagde er niet in toe te lichten op welke precieze datum ESAT de dood van premier Meles Zenawi bekend maakte (p. 9 en 20) noch op welke precieze datum Meles Zenawi stierf (p. 9). U verklaarde in dit verband slechts dat Meles Zenawi stierf in de maand Nehasse 2004 (E.K.) die u omzette als de maand augustus 2012 (E.K.) (p. 9 en p. 17). Wat betreft de datum dat de bewuste flyer gepubliceerd werd kon u evenmin een precieze datum geven (p. 9 en 10) en u verklaarde in dit verband slechts dat de flyer gepubliceerd werd in de maand Nehasse 2004 (E.K.) die u omzette als de maand augustus 2012 (E.K.) en meer bepaald 10 dagen vóór de Ethiopische autoriteiten officieel de dood van Meles Zenawi bevestigden (p. 9 en 10). Ook op de vraag “Wanneer maakten de Ethiopische autoriteiten de dood van Meles Zenawi bekend” (p. 10) repliceerde u het niet te weten (p. 10) hoewel u later verklaarde dat het in augustus 2012 was (p. 21). Ook wat betreft de tijdsperiode tussen de aankondiging van de dood van Meles Zenawi op ESAT (p. 10) en de officiële bekendmaking van het overlijden van Meles Zenawi door de Ethiopische autoriteiten (p. 10) verklaarde u het niet met zekerheid te kunnen zeggen (p. 10) hoewel u even later verklaarde de bevestiging van de dood van Meles Zenawi online vernomen te hebben in de maand Nehasse 2004 (E.K.) (p. 10) die u omzette als de maand augustus 2012 (E.K.) zonder evenwel de precieze datum te kunnen benoemen (p. 10). Wanneer de interviewer van het CVGS u herhaaldelijk vroeg wanneer u het paspoort aanvraagde, of het vóór of na het printen van de flyers was (p. 22 en 23) kon u slechts zeggen dat u het paspoort aanvraagde in “dezelfde periode” dat u de flyers vermenigvuldigde (p. 22) en verklaarde u zich deze dagen niet meer te herinneren (p. 23). Ook op volgende vragen kon u geen eenduidig antwoord geven: “Wanneer exact vroeg u het paspoort aan? Of wanneer exact werd het uitgereikt? Situeer in uw relaas? Was het voor of na Bereket u vertelde dat de autoriteiten wisten dat u de flyer had gereproduceerd?” (p. 23) en “Toen u het paspoort aanvraagde, had u de flyers 5 000 maal gekopieerd? Kan u mij de juiste volgorde van de feiten toelichten?” (p. 23). Uw verantwoording “Deze details zijn moeilijk te herinneren” (p. 23) is geheel ontoereikend daar de aanvraag van het paspoort – omwille van de reden dat u het land wilde ontvluchten – en de reproductie van de flyer cruciale elementen zijn in uw asielrelaas en er van u verwacht kan worden dat u minstens deze gebeurtenissen chronologisch kan situeren in de tijd.

Ten vijfde kan worden opgemerkt dat uit uw verklaringen voor de Federale Politie blijkt dat u niet onmiddellijk asiel besloot te vragen doch aanvankelijk volhardde in de drogreden die u naar België bracht, met name een deelname aan het symposium ‘Quality of life, symptom research and patient reported outcomes in cancer clinical trials’ te Brussel van 17 tot 19 oktober 2012 in Brussel (België) (zie verslagen van de Federale Politie van de luchthaven van Zaventem dd. 18 oktober 2012 nrs. BN/5499/12 en PA/388/GC). Deze vaststelling ondermijnt in aanzienlijke mate de ernst van de door u ingeroepen “vrees voor vervolging” aangezien men toch zou kunnen verwachten dat u onmiddellijk bekend maakt dat u uw land van herkomst verliet met het oog op het vragen van internationale bescherming. U voegde hier voor het CGVS aan toe dat een van de redenen dat u niet onmiddellijk een asielaanvraag indiende bij de Belgische autoriteiten was dat u met een Schengenvizum gemakkelijk naar Finland kon reizen (p. 24) hetgeen de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen “vrees voor vervolging” in verdere mate op de helling zet.

Wat betreft het door u voorgelegde Commercial Registration Certificate (nr. 091334) op naam van Atnafu Yilma Tabor, uitgereikt werd door de autoriteiten van de Southern Nations Nationalities People's Regional State te Awasa op 8 mei 2012 (zie informatie in administratief dossier) kan worden opgemerkt dat het enigszins merkwaardig is dat u schijnbaar probleemloos dit document kreeg uitgereikt gezien uw eerdere beweringen waarbij u verklaarde gesurveilleerd te worden door de veiligheids- en inlichtingendiensten sinds midden 2011 (cf. supra) en u bovendien verklaarde dat louter het hebben van een printbedrijf reeds de (negatieve) aandacht trekt van de Ethiopische autoriteiten aangezien de autoriteiten tegen vrije meningsuiting gekant zijn (p. 15).

Wat betreft de door u voorgelegde kebele-identiteitskaart op naam van Atnafu Yilma Tabor uitgereikt op 19 april 2012 te Awasa en het paspoort (nr. EP2257280) op naam van Atnafu Yilma Tabor uitgereikt op 17 augustus 2012 door het Main Department for Immigration and Nationality Affairs, kan slechts gezegd worden dat deze documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen aangezien

uw identiteit en nationaliteit geenszins betwist wordt. Wat betreft het door u voorgelegde Commercial Registration Certificate (nr. 091334) op naam van Atnafu Yilma Tabor, uitgereikt door de Southern Nations Nationalities People's Regional State op 8 mei 2012, het door u voorgelegde Taxpayer Registration Certificate (nr. 32873510014) op naam van Atnafu Yilma Tabor uitgereikt door de SNNPRS Tax Administration Authority op 27 april 2011, het door u voorgelegde certificaat op naam van Atnafu Yilma uitgereikt door het "Affini" Development Initiative Forum uitgereikt op 16 december 2009 (s.l.), het door u voorgelegde certificaat op naam van Atnafu Yilma uitgereikt door Green Message for Ethiopia Dev't Organization op 21 augustus 2007 (s.l.), het door u voorgelegde certificaat op naam van Atnafu Yilma Tabor uitgereikt door St. Paul's School op 15 juli 2003 te Galcha Ghedeo Zone (SNNPRS), het door u voorgelegde attest op naam van Atnafu Yilma uitgereikt door Mount Olive School op 14 augustus 2007 te Awasa, het door u voorgelegde Teachers' Appreciation Certificate op naam van Atnafu Yilma uitgereikt op 5 oktober 2005 te Awasa, en het door u voorgelegde Certificate of Participation op naam van Atnafu Yilma uitgereikt te Awasa (s.d.) kan slechts gesteld worden dat uw professionele loopbaan in het kader van deze beslissing geenszins betwist wordt.

Wat betreft de door u voorgelegde kopie van een flyer die u, volgens uw verklaringen in augustus 2012, 5 000 maal vermenigvuldigde kan slechts gezegd worden dat deze flyer op zich geen bewijs vormt van de door u beweerde handelingen en ingeroepen vervolgingsfeiten in het kader van uw asielrelaas.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Waar verzoeker in zijn "beroep tot nietigverklaring" vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te willen vernietigen en desgevallend het vluchtelingenstatuut of minstens de subsidiaire bescherming te willen toewijzen, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft en dat de Raad slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit hetgeen volgt. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.2. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). In casu kan de in het verzoekschrift aangeduide verwerende partij, met name "De Dienst Vreemdelingenzaken", niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen met betrekking tot de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, niet tot diens bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze verwerende partij.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) juncto artikel 1 van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, de schending van het recht op vrije meningsuiting vertegenwoordigd door

artikel 19 UVRM en artikel 1 van het BUPO-verdrag, de schending van het recht op leven geïncorporeerd in artikel 2 EVRM, artikel 3 UVRM en artikel 6 van het BUPO-verdrag alsook de schending van het verbod om te worden onderworpen aan folteringen of wrede, onmenselijke of ontorende bestraffingen zoals geïncorporeerd in artikel 3 EVRM, artikel 5 UVRM en artikel 7 van het BUPO-verdrag, onderneemt verzoeker een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Hij herhaalt zijn vluchtmotieven, namelijk dat hij vervolgd wordt voor het printen van een politiek getinte flyer. Daarvan getuigen de heimelijke controles waaraan hij reeds is onderworpen, de raid die werd uitgevoerd op zijn kantoor en het arrestatiebevel dat hierna op zijn naam is uitgegeven, aldus verzoeker. Hij stelt dat hij in zijn thuisland dus wel degelijk onderworpen zou zijn geweest aan daden van lichamelijk geweld indien hij daar zou zijn gebleven en dat hij reeds werd onderworpen aan geestelijk geweld onder de vorm van dreigementen zoals de heimelijke achtervolgingen en de raid op zijn kantoor. Hij wijst erop dat deze vervolging verband houdt met zijn politieke overtuiging en meent dat de voorwaarden voor de erkenning van zijn vluchtelingenstatus duidelijk voldaan zijn.

3.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/2 en 48/4 van de vreemdelingenwet, de schending van het recht op vrije meningsuiting vertegenwoordigd door artikel 19 UVRM en artikel 1 van het BUPO-verdrag, de schending van het recht op leven geïncorporeerd in artikel 2 EVRM, artikel 3 UVRM en artikel 6 van het BUPO-verdrag alsook de schending van het verbod om te worden onderworpen aan folteringen of wrede, onmenselijke of ontorende bestraffingen zoals geïncorporeerd in artikel 3 EVRM, artikel 5 UVRM en artikel 7 van het BUPO-verdrag, herhaalt verzoeker opnieuw zijn vluchtmotieven en stelt hij dat hij in geval van terugkeer naar zijn thuisland wel degelijk het risico zou lopen te worden veroordeeld tot de doodstraf of te worden geëxecuteerd, hetgeen reeds zijn cliënt Z. overkwam. Minstens zou hij bij zijn terugkeer worden onderworpen aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker herhaalt nogmaals dat zijn vervolging verband houdt met zijn politieke overtuiging en meent dat de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus duidelijk voldaan zijn.

3.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een bijlage 25 d.d. 18 oktober 2012, een bijlage 11ter d.d. 18 oktober 2012, een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats d.d. 18 oktober 2012, een uitprint van verzoekers facebook-pagina met progressieve slogans, het rapport *"Ethiopia. 'One Hundred Ways of Putting Pressure' Violations of Freedom of Expression and Association in Ethiopia"* van Human Rights Watch van maart 2010, een commercieel registratiecertificaat, een belastingcertificaat, kopie van een brief in verband met de dood van Z. met informele vertaling in het Engels, een brief opgesteld door de smokkelaar via verzoekers persoonlijke account, een uitnodiging voor het Symposium Quality of Life, Symptom Research and Patient Reported Outcomes in cancer clinical trials, het artikel *"Ethiopia: Journalists Living in Fear of the 'Terror' Law"* van Think Africa Press van 20 juni 2012, het artikel *"Ethiopia: Terrorism Law Used to Crush Free Speech"* van Human Rights Watch van 27 juni 2012 met update van 13 juli 2012, een mail van verzoekers vriend B. A. en diverse attesten in verband met opleidingen, trainingen en voormalige betrekkingen die verzoeker uitoefende.

3.4. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven, doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de vluchtelingenconventie juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

3.5. Zo verzoeker de schending aanvoert van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, benadrukt de Raad dat de UVRM slechts de waarde heeft van een beginselverklaring en geen juridisch

bindende kracht heeft (RvS 4 juli 2007, nr. 173 179). In zoverre de artikelen 3 en 5 van de UVRM inhoudelijk overeenstemmen met respectievelijk de artikelen 2 en 3 van het EVRM, wordt verwezen naar hetgeen uiteengezet onder punt 3.14.

3.6. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij werkelijk sinds geruime tijd gesurveilleerd werd door de Ethiopische inlichtingen- en veiligheidsdiensten daar zijn verklaringen dat hij sinds midden 2011 gesurveilleerd werd door de Ethiopische veiligheids- en inlichtingendiensten in combinatie met zijn verklaringen dat hij reeds in augustus 2012 een dermate grote vrees koesterde die hem deed besluiten het land te willen ontvluchten niet in overeenstemming zijn met de vaststelling dat de Ethiopische autoriteiten hem – en dan nog via een spoedprocedure – op 17 augustus 2012 een paspoort uitreikten, zeker in het licht van de verdachtmakingen die de Ethiopische autoriteiten reeds in 2005 tegenover hem koesterden wegens zijn weigering lid te worden van de regeringspartij EPRDF, (ii) ook zijn verklaringen over de door hem vermenigvuldigde flyer met anti-regeringsgezinde boodschap – de directe aanleiding van zijn vlucht uit Ethiopië – talrijke lacunes vertonen, zoals omstandig wordt uiteengezet, (iii) ook zijn kennis over zijn informant, meer bepaald de advocaat K. A. die hem via diens broer en verzoekers vriend B. inlichtte over het feit dat hij gesurveilleerd werd door de veiligheids- en inlichtingendiensten, bijzonder beperkt is, (iv) hij ook andere cruciale gebeurtenissen in zijn asielrelaas – zoals de dood van premier Meles Zenawi, de aankondiging van dit overlijden op ESAT en de officiële bekendmaking van dit overlijden door de Ethiopische autoriteiten, de datum waarop de bewuste flyer gepubliceerd werd en het tijdstip waarop hij zijn paspoort aanvraag – niet precies kan situeren en hij zelfs de chronologie van enkele belangrijke door hem ingeroepen feiten niet kan reconstrueren, zoals wordt toegelicht, (v) uit zijn verklaringen voor de Federale Politie blijkt dat hij niet onmiddellijk asiel besloot te vragen, doch aanvankelijk volhardde in de drogreden die hem naar België bracht, met name een deelname aan het symposium 'Quality of life, symptom research and patient reported outcomes in cancer clinical trials' te Brussel van 17 tot 19 oktober 2012, vaststelling welke in aanzienlijke mate de ernst van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging ondermijnt en zijn verklaring dat hij niet onmiddellijk een asielaanvraag indiende bij de Belgische autoriteiten omdat hij met een Schengenvisum gemakkelijk naar Finland kon reizen de geloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging in verdere mate op de helling zet, (vi) het merkwaardig is dat hij schijnbaar probleemloos het door hem voorgelegde Commercial Registration Certificate kreeg uitgereikt gezien zijn eerdere beweringen gesurveilleerd te worden door de veiligheids- en inlichtingendiensten sinds midden 2011 en hij bovendien verklaarde dat het louter hebben van een printbedrijf reeds de (negatieve) aandacht trekt van de Ethiopische autoriteiten aangezien de autoriteiten tegen vrije meningsuiting gekant zijn, (vii) de door hem voorgelegde kebele-identiteitskaart en het paspoort geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen aangezien zijn identiteit en nationaliteit geenszins worden betwist, (viii) wat betreft het door hem voorgelegde Commercial Registration Certificate, het Taxpayer Registration Certificate, het certificaat uitgereikt door het "Affini" Development Initiative Forum, het certificaat uitgereikt door Green Message for Ethiopia Dev't Organization, het certificaat uitgereikt door St. Paul's School, het attest uitgereikt door Mount Olive School, het Teacher's Appreciation Certificate en het Certificate of Participation slechts kan gesteld worden dat zijn professionele loopbaan geenszins betwist wordt en (ix) de kopie van de flyer die hij volgens zijn verklaringen in augustus 2012, 5000 maal vermenigvuldigde op zich geen bewijs vormt van de door hem beweerde handelingen en ingeroepen vervolgingsfeiten.

3.7. Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat hij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij werkelijk sinds geruime tijd gesurveilleerd werd door de Ethiopische inlichtingen- en veiligheidsdiensten, voert verzoeker aan dat het moeilijk te bewijzen valt wanneer informatie afkomstig is van officieuze en geheime bronnen. Het is logisch dat dergelijke informatie niet publiekelijk door de Ethiopische autoriteiten worden meegedeeld, aldus verzoeker. Het geheime karakter van deze informatie is dan ook de oorzaak van het feit dat er geen papieren spoor is van deze informatie. Uit angst om zelf vervolgd te worden, werd de informatie mond aan mond doorgegeven. Dat hij naar de mening van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet voldoende informatie kan aanleveren met betrekking tot de door hem aangehaalde vervolgingsdaden, kan volgens verzoeker aldus niet als bewijs worden aanzien voor de onwaarschijnlijkheid of de onwaarachtigheid van deze feiten.

Het is de Raad niet duidelijk op welke wijze verzoeker meent met een dergelijk betoog een verklaring te kunnen bieden voor het gegeven dat de Ethiopische autoriteiten hem via een spoedprocedure op 17 augustus 2012 een paspoort uitreikten, terwijl men eerder zou kunnen verwachten dat de Ethiopische autoriteiten – indien verzoeker werkelijk sinds 2005 verdacht was omwille van zijn tegenkanting tegen het EPRDF en hij reeds midden 2011 gesurveilleerd werd door en onder bewaking stond van de veiligheids- en inlichtingendiensten – hem niet de kans zouden geven het land te kunnen verlaten door

hem een internationaal reisdocument af te leveren. Deze vaststelling ondermijnt reeds in ernstige mate verzoekers beweringen dat hij al jaren zou worden gevisieerd en gevolgd door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten van zijn land van herkomst.

3.8. Aangaande zijn onwetendheid over zijn cliënt Z., voert verzoeker aan dat politiek getinte drukwerken ten strengste worden verboden en zwaar worden bestraft. Zijn engagement voor een betere toekomst voor zijn land, hetgeen gepaard gaat met een wijziging in het politieke regime, zette hem ertoe aan om toch de risicovolle stap te zetten en de flyers af te drukken op vraag van zijn cliënt Z. Het is dan ook te begrijpen dat partijen, wetende dat zij een risicovolle actie ondernemen, liefst zo weinig mogelijk informatie uitwisselen, aldus verzoeker. Hij wijst erop dat hij ondertussen meer informatie heeft gekregen over de heer Z., meer bepaald over diens recente dood en de politieke partij waarvoor hij actief was. Opnieuw meent verzoeker dat het feit dat hij naar de mening van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet voldoende informatie kan aanleveren met betrekking tot de heer Z., niet als bewijs kan worden aanzien voor de onwaarschijnlijkheid of de onwaarachtigheid van deze feiten.

Opnieuw overtuigt verzoeker niet. Zo nog kan worden aangenomen dat verzoeker geen persoonlijke informatie over Z. kan geven, zoals diens woonplaats, zijn job, of hij al dan niet getrouwd en of hij al dan niet kinderen heeft, omdat hierover niet werd gesproken, doet de vaststelling dat hij niet kan duiden tot welke oppositiepartij Z. behoort en hij verder amper toelichting kan geven bij de inhoud van de flyer die hij persoonlijk vermenigvuldigde, verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door hem opgediste relaas. Zoals verzoeker zelf aanhaalt in het verzoekschrift, was het voor hem een groot risico om de flyers te drukken. Dit klemmt des te meer daar verzoeker beweert dat hij op het ogenblik van het vermenigvuldigen van de flyers reeds in de gaten werd gehouden door de Ethiopische autoriteiten. Dat hij aldus zijn eigen veiligheid verder in gevaar zou brengen zonder enige kennis te hebben van de politieke affiliatie van de opdrachtgever, louter omwille van zijn engagement voor een betere toekomst voor zijn land, is geenszins plausibel. In de bestreden beslissing wordt in dit verband nog correct opgemerkt dat verzoeker, niettegenstaande zijn verklaring dat de publicatie van de flyer voor het EPRDF-regime gelijkstond met een coup poging, klaarblijkelijk geen persoonlijke problemen kende tussen de datum van reproductie van de flyer en de raid op zijn printbedrijf, volgens zijn verklaringen twee maanden later, vaststelling welke in voorliggend verzoekschrift op generlei wijze wordt betwist. Zo verzoeker daadwerkelijk sinds geruime tijd gesurveilleerd werd door de Ethiopische inlichtingen- en veiligheidsdiensten, kan worden verwacht dat de Ethiopische autoriteiten geen twee maanden zouden wachten alvorens represailles te nemen tegen verzoeker.

3.9. Dat zijn kennis over zijn informant, de advocaat K. A. die hem via diens broer en verzoekers vriend B. inlichtte over het feit dat hij gesurveilleerd werd door de veiligheids- en inlichtingendiensten, bijzonder beperkt is verklaart verzoeker door het feit dat hij de advocaat K. A. niet persoonlijk kende maar wel diens broer B.. Verzoeker herhaalt dat de advocaat in contact komt met invloedrijke mensen die over bepaalde informatie beschikken, informatie welke hij op risico voor zijn eigen leven doorspeelde aan zijn broer, die dit op zijn beurt overmaakte aan verzoeker. Ook met dit verweer slaagt verzoeker er niet in het minst in te overtuigen. De Raad acht het immers onbegrijpelijk en volstrekt ongeloofwaardig dat de advocaat K. A. zijn eigen leven op het spel zou zetten – zoals verzoeker voorhoudt in het verzoekschrift – voor een persoon die hij zelf niet kent. Hoe dan ook kan niet worden aangenomen dat verzoeker via zijn vriend B. niet meer informatie zou hebben kunnen bekomen over de wijze en het tijdstip waarop advocaat K. A. te weten was gekomen dat hij gevolgd werd door de veiligheidsdiensten en dat hij een flyer had gekopieerd en dat verzoeker de gezegden van zijn vriend B. gewoon voor waarheid zou hebben aangenomen zonder zich hierbij verdere vragen te stellen. Dat hij aldus niet meer gegevens kan verstrekken over zijn informant en de manier waarop deze zijn informatie bekwam, zet verzoekers algehele geloofwaardigheid andermaal op de helling.

3.10. Waar hem in de bestreden beslissing wordt verweten dat hij ook andere cruciale gebeurtenissen in zijn asielrelaas niet precies kan situeren en hij zelfs de chronologie van enkele belangrijke door hem ingeroepen feiten niet kan reconstrueren, betoogt verzoeker dat er een algemene onduidelijkheid heerst over de werkelijke overlijdensdatum van premier Meles Zenawi. Verzoeker wijst erop dat reeds verscheidene weken voor de bekendmaking door de Ethiopische autoriteiten van het nieuws over de dood van Meles Zenawi speculaties rezen over de gezondheidstoestand van de premier, en er zelfs sterke vermoedens waren dat hij reeds overleden was. Verzoeker vervolgt dat er dan ook een sterk vermoeden is dat de overheid het nieuws over de dood van de premier langere tijd heeft verzwegen om het volk rustig te houden. Gezien de veelvuldigheid van de speculatieve berichten acht verzoeker het dan ook begrijpelijk dat hij zich het specifieke moment van de bekendmaking van het overlijden via ESAT niet kon herinneren. Verzoeker gaat er met dit betoog echter aan voorbij dat hij niet alleen

onwetend was over de datum van de bekendmaking van de dood van de premier door ESAT, doch tevens omtrent andere essentiële elementen zoals de datum waarop de bewuste flyer gepubliceerd werd en het tijdstip waarop hij zijn paspoort aanvraag en dat hij van doorslaggevende incidenten en gebeurtenissen geen chronologisch overzicht kon geven, zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing. Dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift wel in staat blijkt om deze chronologische weergave van de feiten te geven vermag geenszins afbreuk doen aan de vaststellingen dienaangaande gedaan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De Raad benadrukt te dezen dat van verzoeker redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij essentiële gebeurtenissen en elementen die van doorslaggevend belang zijn voor zijn asielrelaas duidelijk en gedetailleerd kan weergeven en chronologisch kan situeren, aangenomen dat zijn beweerde problemen op waarheid berusten. In casu is dit geenszins het geval. Zo verzoeker er nog op wijst dat hij de voorbije weken verschillende stresserende situaties heeft ondergaan en het dan ook begrijpelijk is dat hij zich de exacte data onder stress niet kon herinneren, kan dit bezwaarlijk worden aanvaard ter vergoelijking van de talrijke in de bestreden beslissing aangehaalde vaagheden en onwetendheden. De Raad benadrukt dat elke asielzoeker onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij heeft meegemaakt, maar toch kan verwacht worden dat de essentie van het asielrelaas op een coherente en geloofwaardige wijze wordt uiteengezet. Elk gehoorgesprek brengt overigens stress met zich mee en de interviewer houdt hiermee ook rekening, maar in casu is er geen gegeven voorhanden dat stress verzoeker zou verhinderd hebben duidelijke en volwaardige verklaringen af te leggen. Zo nog kan worden aangenomen dat verzoeker zich bepaalde data niet exact kan herinneren, kan stress overigens bezwaarlijk worden aanvaard als plausibele verklaring voor het gegeven dat verzoeker er tijdens het gehoor zelfs niet in slaagde om de juiste volgorde van de feiten toe te lichten en een eenduidig antwoord te geven op de eenvoudige vragen wanneer hij zijn paspoort aanvraag en wanneer dit werd uitgereikt. Dat verzoeker deze feiten zelfs niet kan plaatsen voor of na het printen van de flyers dan wel voor of nadat B. hem vertelde dat de autoriteiten wisten dat hij de flyer had gereproduceerd, doet finaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

3.11. Tot slot oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht dat het gegeven dat verzoeker niet onmiddellijk asiel besloot te vragen, doch aanvankelijk volhardde in de drogreden die hem naar België bracht, met name een deelname aan het symposium 'Quality of life, symptom research and patient reported outcomes in cancer clinical trials' te Brussel van 17 tot 19 oktober 2012, en zijn verklaring dat hij niet onmiddellijk een asielaanvraag indiende bij de Belgische autoriteiten omdat hij met een Schengenvizum gemakkelijk naar Finland kon reizen, in aanzienlijke mate de ernst van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging ondermijnt. Het verweer dat het oorspronkelijk verzoekers bedoeling was om via België naar Denemarken door te vliegen waar een vriend woont die hem onderdak zou bieden en hem zou bijstaan bij het regulariseren van zijn situatie, dat hij geen ervaring heeft met de asielprocedure in België en dat hij absoluut geen voorkennis had van de middelen in het Belgisch recht die hem bescherming zouden kunnen bieden, kan niet worden aanvaard als verschoningsgrond voor verzoekers houding. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna, wendt tot de asielinstanties van het onthaalland of dat hij zich minstens inlicht omtrent de mogelijkheden tot het krijgen van bescherming. Dat verzoeker dit bij het eerste contact met de Federale Politie heeft nagelaten te doen en hij eigenlijk naar Denemarken wenste door te reizen, toont aan dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte.

3.12. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen.

De als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde bijlage 25 d.d. 18 oktober 2012, bijlage 11ter d.d. 18 oktober 2012 en beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats d.d. 18 oktober 2012 zijn niet dienend voor de beoordeling van zijn asielaanvraag.

De uitprint van verzoekers facebook-pagina met progressieve slogans vermag niet aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk wordt vervolgd omwille van zijn politieke overtuiging.

Daargelaten het feit dat gekopieerde en gefaxte documenten gemakkelijk te vervalsen en te fabriceren zijn en derhalve geen bewijswaarde hebben, benadrukt de Raad dat het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde attest van de "All Ethiopia Unity Party" (AEUP), waarin onder meer wordt gesteld dat de heer Z. A. gedurende negen jaar een actief lid was en op 14 februari 2005 (Ethiopische

kalender) overleden is, op zich niet volstaat om het gebrek aan geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen. Getuigenschappen van politieke partijen hebben immers geen officieel karakter. Bovendien vermeldt het attest geen oorzaak van overlijden, noch kan uit het attest enige aanwijzing naar of verband met verzoekers voorgehouden problemen worden afgeleid. Integendeel, het stuk komt de Raad over als complaisancestuk gemaakt voor onderhavige procedure.

Ook de bij voorliggend verzoekschrift gevoegde mail van B. heeft geen objectieve bewijswaarde en kan dan ook bezwaarlijk opwegen tegen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Het mailverkeer in verband met het 'Symposium Quality of Life, Symptom Research and Patient Reported Outcomes in cancer clinical trials' en de uitnodiging voor dit symposium houden geen verband met de door verzoeker uiteengezette vluchtmotieven.

De als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde rapporten en artikelen van Human Rights Watch en Think Africa Press (stukken 5, 10 en 11) betreffende de niet-naleving van de mensenrechten in Ethiopië en in het bijzonder de beperking van het recht op vrije meningsuiting, vermogen evenmin de beoordeling van verzoekers asielaanvraag in een ander daglicht te plaatsen. Een verwijzing naar en de neerlegging van algemene rapporten en een aantal vaststellingen van internationale mensenrechtenorganisaties volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient steeds in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. De Raad benadrukt in dit verband nog dat het louter bestaan van een beperking op de vrijheid van meningsuiting op zich niet volstaat om een vrees voor vervolging aan te tonen. Gelet op de manifeste ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, toont verzoeker niet aan dat hij persoonlijk in dit recht werd beknut laat staan dat hij omwille van de uitoefening van dit recht vervolging riskeert. Er kan dan ook niet worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing een schending zou uitmaken van artikel 19 UVRM en artikel 1 van het BUPO-verdrag, temeer de bestreden beslissing er niet toe strekt verzoekers recht op vrije meningsuiting in te perken.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure bijgebrachte stukken – waaronder het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde commercieel registratiecertificaat en belastingcertificaat alsook diverse attesten in verband met opleidingen, trainingen en voormalige betrekkingen die verzoeker uitoefende – niet betwist, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vervolgingsfeiten.

3.13. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.14. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker opgediste relaas, kan evenmin worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing een schending zou uitmaken van de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemmen de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, voorhanden is. (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen moet verzoeker het bestaan van zwaarwegende gronden op een reëel risico op ernstige schade aantonen bij terugkeer naar zijn land van herkomst, wat hij in casu niet aantoonst. De Raad stelt immers vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere gronden beroept dan de elementen aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere

elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Aangezien de bescherming die geboden wordt door de artikelen 6 en 7 van het BUPO-Verdrag gelijkaardig is aan deze die geboden wordt door de artikelen 2 en 3 van het EVRM en nu werd vastgesteld dat de artikelen 2 en 3 EVRM niet geschonden werden, kan in casu ook geen schending van de artikelen 6 en 7 van het BUPO-Verdrag weerhouden worden.

3.15. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS